

2. Könige 5

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ναιμαν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθαυμασμένος προσώπῳ ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν συρίᾳ καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἴσχυι λελεπρωμένος

2 καὶ συρία ἔξηλθον μονόζωνοι καὶ ἡχμαλώτευσαν ἐκ γῆς ισραὴλ νεάνιδα μικράν καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς ναιμαν

3 ἡ δὲ εἶπεν τῇ κυρίᾳ αὐτῆς ὅφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν σαμαρείᾳ τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ

4 καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν οὗτος καὶ οὗτος ἐλάλησεν ἡ νεᾶνις ἡ ἐκ γῆς ισραὴλ

5 καὶ εἶπεν βασιλεὺς συρίας πρὸς ναιμαν δεῦρο εἴσελθε καὶ ἔξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα ισραὴλ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἔξακισχιλίους χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολάς

6 καὶ ἤνεγκεν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα ισραὴλ λέγων καὶ νῦν ὡς ἀν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ ἵδον ἀπέστειλα πρὸς σὲ ναιμαν τὸν δοῦλόν μου καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ

7 καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς ισραὴλ τὸ βιβλίον διέρρηξεν τὰ ἴματα αὐτοῦ καὶ εἶπεν μὴ θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρός με ἀποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ ὅτι πλὴν γνῶτε δὴ καὶ ἰδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός με

8 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν ελισαιε ὅτι διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς ισραὴλ τὰ ἴματα ἑαυτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν βασιλέα ισραὴλ λέγων ἵνα τί διέρρηξες τὰ ἴματά σου ἐλθέτω δὴ πρός με ναιμαν καὶ γνώτω ὅτι ἔστιν προφήτης ἐν ισραὴλ

9 καὶ ἤλθεν ναιμαν ἐν ἱππῳ καὶ ἄρματι καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου ελισαιε

10 καὶ ἀπέστειλεν ελισαιε ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων πορευθεὶς λοῦσαι ἐπτάκις ἐν τῷ ιορδάνῃ καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σού σοι καὶ καθαρισθήσῃ

11 καὶ ἐθυμώθη ναιμαν καὶ ἀπῆλθεν καὶ εἶπεν ἵδον δὴ ἔλεγον ὅτι ἔξελεύσεται πρός με καὶ στήσεται καὶ ἐπικαλέσεται ἐν δονόματι θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὴν χειρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν

12 οὐχὶ ἀγαθὸς αβανα καὶ φαρφαρ ποταμοὶ δαμασκοῦ ὑπὲρ ιορδάνην καὶ πάντα τὰ ὕδατα ισραὴλ οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθήσομαι καὶ ἔξεκλινεν καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ

13 καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ οὐχὶ ποιήσεις καὶ ὅτι εἶπεν πρὸς σέ λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι

14 καὶ κατέβη ναιμαν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ ιορδάνῃ ἐπτάκι κατὰ τὸ ῥῆμα ελισαιε καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σάρξ αὐτοῦ ὡς σάρξ παιδαρίου μικροῦ καὶ ἐκαθαρίσθη

15 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς ελισαιε αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ καὶ ἤλθεν καὶ ἔστη καὶ εἶπεν ἵδον δὴ ἔγνωκα ὅτι οὐκ ἔστιν θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὅτι ἀλλ' ἦν τῷ ισραὴλ καὶ νῦν λαβὲ τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου

16 καὶ εἶπεν ελισαιε ζῆι κύριος ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ λήμψομαι καὶ παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν καὶ ἡπείθησεν

17 καὶ εἶπεν ναιμαν καὶ εἰ μή δοθήτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμιος ζεύγους ἡμιόνων καὶ σύ μοι δώσεις ἐκ τῆς γῆς τῆς πυρρᾶς ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός σου ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ μόνῳ

18 καὶ ἥλασται κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον ρεμμαν προσκυνήσαι αὐτὸν καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρός μου καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ ρεμμαν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ ρεμμαν καὶ ἥλασται δὴ κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ

19 καὶ εἶπεν ελισαιε πρὸς ναιμαν δεῦρο εἰς εἰρήνην καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς δεβραθα τῆς γῆς

20 καὶ εἶπεν γιεζὶ τὸ παιδάριον ελισαιε ἵδον ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ ναιμαν τοῦ σύρου τούτου τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἢ ἐνήνοχεν ζῆι κύριος ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι δπίσω αὐτοῦ καὶ λήμψομαι παρ' αὐτοῦ τι

21 καὶ ἐδίωξε γιεζὶ δπίσω τοῦ ναιμαν καὶ εἶδεν αὐτὸν ναιμαν τρέχοντα δπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ

22 καὶ εἶπεν εἰρήνη ὁ κύριός μου ἀπέστειλέν με λέγων ἵδον νῦν ἤλθον πρός με δύο παιδάρια ἐξ ὅρους εφραιμ ἀπὸ τῶν σιῶν τῶν προφητῶν δός δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλασσομένας στολάς

23 καὶ εἶπεν ναιμαν λαβὲ διτάλαντον ἀργυρίου καὶ ἔλαβεν ἐν δυσὶ θυλάκοις καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ καὶ ἤραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ

24 καὶ ἤλθον εἰς τὸ σκοτεινόν καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς ἄνδρας

25 καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν καὶ παρειστήκει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ελισαιε πόθεν γιεζὶ καὶ εἶπεν γιεζὶ οὐ πεπόρευται ὁ δοῦλός σου ἔνθα καὶ ἔνθα

26 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ελισαιε οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετὰ σοῦ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς συναντήν σοι καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἴματα καὶ λήμψῃ ἐν αὐτῷ κήπους καὶ ἔλαιωνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας

27 καὶ ἡ λέπρα ναιμαν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπρωμένος ὥσει χιών